

Velikonoční modlitební setkání

rok 2018 – týden po druhé neděli velikonoční

Milí farníci, děkujeme vám, že jste se do tohoto našeho farního předsevzetí zapojili. Pokud se dobře neznáte, tak se hned na začátku prosím trochu představte a řekněte si něco o sobě.

Poté začněte modlitbu křížem a krátkou prosbou:

Dobry Boze, dekujeme ti za chvilu spolecne modlitby. Prosime te, ved' toto naše malé společenství, abychom společně naslouchali tvému Slovu a také sobě navzájem. Dej nám pozornost k radostem i k bolestem nás, kteří jsme zde shromážděni, ale také našeho okolí. Vše, co vidíme kolem sebe, chceme přinášet před tvoji tvář. A pro celý náš kraj chceme vyprošovat tvé požehnání.

Během čtyř zamyšlení v době velikonoční se budeme věnovat poslání Církve v dnešní společnosti. K lepšímu pochopení a uchopení této odpovědnosti se budeme věnovat tématům čtyř známek Církve, které vyznáváme při každé nedělní Mši svaté ve vyznání víry nazývaném *symblon* (pochází z řeckého slova a znamená pečeť, která byla používána při uzavírání smluv, kdy každá smluvní strana dostala jednu polovinu rozlomené pečeti. Lom nebyl nikdy přesný, takže bylo jasné, kdo jsou smluvní partneři. V případě vyznání víry je to konkrétní člověk a Bůh). Přečtěte si pozorně krátký úryvek z Janova evangelia, který se nazývá *Velekněžská modlitba*:

Evangelium Jan 17,1-26

*Po těch slovech Ježíš pozvedl oči k nebi a řekl: "Otče, přišla má hodina. Oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe, stejně, jako jsi učinil, když jsi mu dal moc nad všemi lidmi, aby vše, co jsi mu svěřil, dal jim: život věčný. A život věčný je v tom, když **poznají** tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíš Krista. Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokončil dílo, které jsi mi svěřil. A nyní ty, Otče, oslav mne svou slávou, kterou jsem měl u tebe, dříve, než byl svět. Zjevil jsem tvé **jméno** lidem, které jsi mi ze světa dal. Byli tvoji a mně jsi je dal; a tvoje slovo zachovali. Nyní poznali, že všechno, co jsi mi dal, je od tebe; neboť slova, která jsi mi svěřil, dal jsem jim a oni je přijali. **V pravdě** poznali, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že ty jsi mě poslal. Za ně prosím. Ne za svět prosím, ale za ty, které jsi mi dal, neboť jsou tvoji; a všechno mé je tvé, a co je tvé, je moje. V nich jsem oslaven. Již nejsem ve světě, ale **oni jsou ve světě**, a já jdu k tobě. Otče svatý, **zachovej je ve svém jménu**, které jsi mi dal; **necht' jsou jedno jako my**. Dokud jsem byl s nimi, zachovával jsem je v tvém jménu, které jsi i dal; ochránil jsem je, takže žádný z nich nezahynul, kromě toho, který byl zavržen, aby se naplnilo Písmo. Nyní jdu k tobě, ale toto mluvím ještě na světě, aby v sobě měli plnost mé radosti. Dal jsem jim tvé **slovo**, ale svět k nim pojal nenávisť, poněvadž **nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa**. Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého. Nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. **Posvěť je pravdou; tvoje slovo je pravda**. Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa. Sám sebe za ně posvěcuji, aby i oni byli **v pravdě posvěceni**. Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří; **aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě**, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že jsi mě poslal. Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, **jako my jsme jedno - já v nich a ty ve mně; aby byli uvedeni v dokonalost jednoty a svět aby poznal, že ty jsi mě poslal a zamiloval sis je tak jako mne**. Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já; ať hledí na mou slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mě miloval již před založením světa. Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal, a také oni poznali, že jsi mě poslal. Dal jsem jim poznat tvé jméno a ještě dám poznat, aby v nich byla láska, kterou máš ke mně, a já abych byl v nich." (Jan 1,1-26)*

Přečtěte si společně toto **zamyšlení** na textem evangelia:

- K čemu je důležité se modlit? Modlitba pojatá jako prosby, díky a přímlyvy. Modlitba je otevírání se Božimu Duchu. Je jen jeden křest, jedna víra, jeden Bůh a Otec všech. Tak jako krev vyživuje všechny orgány těla, tak také jeden Duch Boží oživuje jedno tajemné tělo Krista, do kterého patříme.
- Proč je důležitá jednota? Je velmi známé heslo, že v jednotě je síla. Můžeme mít představu o jednotě jako davu, který je někým ovládán, ale to není jednota, kterou má na mysli Kristus. On nikdy nepopřel

svobodu člověka, jako nejvyšší dar, který člověku dal. Jednota tedy spočívá v jiném. Je to ochota vzájemnému naslouchání, aby se člověk tříbil v pravdě, která je jedna, kterou je Bůh sám.

- Co znamená nosit jméno křesťan? Máme různá jména, protože jsme různí lidé. Sjednocuje nás však jedno jméno, kterým je Bůh. Již Mojžíšovi se zjevil v hořícím keři, který hořel, ale shořel. Mojžíš tak dostal odvahu splnit poslání, které mu dal Bůh. Stanul tváří tvář mocnému faraonovi. Znat Boží jméno, znamená být s ním v jednotě a mít účast na jeho moci. Stejně tak i v době první Církve a i dnes, nosit jméno křesťan znamená, že jsme dědici stejné moci, jakou měl Kristus od Otce, která se projevovala neobyčejnými činy. Nosit jméno Boží znamená, že naše síly nejsou rozdrobené, ale sjednocené. Je to znamení pro dnešní svět.
- Jaká je služba slova? Jsme svědky mnohomluvné generace. Sdělovací prostředky nám umožňují, aby se každý vyjádřil. Inlace slov způsobuje, že slovo nemá žádnou váhu. Vyslechneme ho, ale více o něm neuvažujeme. Přesto je slovo informace, tedy nás uvádí do nějaké formy. Dobré slovo působí dobrou náladu, špatné rozladění. Bůh je jednou provždy vyslovené Slovo. On je radostná zvěst (evangelium). Každý, kdo naslouchá jeho slovu a v jeho srdci to slovo nalezne užitek, stává se nositelem jediné pravdy, kterou je sám stvořitel.
- O čem svědčí pravá jednota v mnohosti? Zdá se to být protimluvem. Avšak zdánlivý vnitřní rozpor je rozptýlen, když si uvědomíme, že nikdo z lidí nemá právo na absolutní pravdu. Pravdivým se člověk stává natolik, nakolik je ovlivněn jediným vtěleným Božím Slovem, kterým je Ježíš Kristus. Jemu se máme připodobňovat celým svým životem ve slově i skutcích.

Po přečtení zamyšlení nechte **pár minut ticha** a znovu se vraťte k textu evangelia. V klidu si ho pročítejte, zastavujte se u zdůrazněných slov a u toho, co se vás dotýká a vše spojujte se svým životem.

Teď je čas na krátké **společné sdílení**. Můžete si navzájem říci, co vás v textu evangelia zaujalo. Prosím, dobře naslouchejte jeden druhému. Pán k nám často mluví právě skrze ústa druhého člověka.

Další částí modlitby budou společné **přímluvy**. Říkejte spontánně své prosby a společně odpovídejte „Pane smiluj se“. Přímluvy se mohou týkat především věcí, které trápí vás osobně. Díky naopak toho, za co jste Pánu vděční. Je to veliký dar, moci se za své záležitosti modlit nejen sám, ale také v nějakém společenství. Samozřejmě je dobré do proseb zahrnout také naše nevěřící přátele.

Modlitbu zakončete modlitbou Otče náš.

Domluvte se na **datu a místě dalšího setkání**. Text k další modlitbě bude možné si vyzvednout v kostele při další neděli velikonoční, anebo vám ho můžeme poslat mailem.

A ještě malý **úkol do nastávajícího týdne**: Během týdne si najděte chvílku času na utváření jednoty v duchu a pravdě. Tato jednota se neutváří jen fyzicky, kdy se viditelně setkáváme, ale také při každé modlitbě, která je konaná ve spojení s celou Církví. Je dobré si uvědomovat, že žádný čin není pouze soukromou záležitostí, ale že vše co konáme je konáno ve společenství, byť by nikdo o mém činu nevěděl. Moje kvalita, je kvalitou celého společenství, stejně jako moje nekvalita, je nekvalitou celého společenství. Jsme totiž údy jednoho těla. Onemocní-li jeden orgán těla, pak spolu s ním onemocní celé tělo.

Děkujeme vám za vaši společnou modlitbu.

Jakékoliv postřehy k modlitbě pište, prosím, mailem na modlitebnisetkani@gmail.com. Těšíme se na další setkání!

Za mnohé kněze, kteří se podíleli a podílejí na přípravě tohoto setkání, vám vyprošuji vše Dobré od Pána a žehnám vám.

David Henzl.